

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/97/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010606
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1619010606.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Magdalény Blažovej a sudcov JUDr. Petra Šamka a JUDr. Márie Szabóovej, v trestnej veci obžalovaného M. Z., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/129/2019 z 11.11.2020, na verejnom zasadnutí konanom 20. januára 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného M. Z., nar. XX.XX.XXXX v O. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Malacky z 11.11.2020, sp. zn. 1T/129/2019 bol obžalovaný M. Z. uznaný za vinného v bode 1/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. a v bode / z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkom základe, že

1) dňa 28.03.2019 v čase o 10.15 h v A. u S. na adrese R., ul. W. XXX/XX žiadal od majiteľa pohostinstva F. B. XX,- eur, pričom ten mu uviedol, že mu nič nedá a že má ísť preč, následne sa poškodený na chvíľu vzdialil od barového pultu k stávkovému terminálu, ktorý je v tej istej miestnosti, len v zadnej časti, vtom obvinený prešiel za bar, pristúpil k registračnej pokladni s kasou, pričom kasu, ktorá bola v tom čase mierne pootvorená, vysunul na doraz a pokúsil sa z nej vziať bližšie nezistenú finančnú sumu, pričom v kase bolo v tom čase cca 600,- eur, no v tom momente bol vyrušený poškodeným, ktorý podozrivého následne odtiahol od kasy, pričom obvinený nič nestihol odcudziť, čím poškodenému F. B., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom U., ul. L. M. XXX/XX nespôsobil žiadnu škodu,

2) odo dňa 19.04.2019 až do 09.30 h dňa 30.04.2019 sa zdržiaval v mieste trvalého bydliska v R., W. XXX/XX a na ďalších bližšie nezistených miestach a nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody, a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Malacky pod sp. zn. OT 32/2019 zo dňa 18.03.2019, uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona, ktorý 2 1T/129/2019 nadobudol právoplatnosť dňa 18.03.2019, ktorým mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov a bola mu dňa 21.03.2019 doručená do vlastných rúk výzva Okresného súdu Malacky na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v termíne najneskôr v priebehu dňa 18.04.2019, pričom obvinený napriek tomu dobrovoľne na výkon trestu nenastúpil až do dňa 30.04.2019, kedy bol zadržaný príslušníkmi OR PZ Malacky.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/,písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie riadne a včas obžalovaný, a to do zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 11.11.2020 po vyhlásení odsudzujúceho rozsudku (č.l. 82) a to čo do výroku o vine a treste, ktoré odvolanie následne odôvodnil jednak sám písomným podaním doručeným Okresnému súdu Malacky 30.11.2020 (č.l. 95-96), písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave 31.12.2020 a aj prostredníctvom ustanoveného obhajcu podaním doručeným Okresnému súdu Malacky 14.12.2020 (č.l. 108-111).

Obhajca obžalovaného v písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v súvislosti s predmetnou trestnou vecou poukazuje na to, že v priebehu celého trestného konania sa nevyskytol žiaden priamy či nepriamy usvedčujúci dôkaz, preukazujúci skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil skutkov tak, ako to uviedol prvostupňový súd vo výroku odsudzujúceho rozsudku. Samotný prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku na hlavnom pojednávaní 11.11.2020 uviedol, že pri uznaní viny vychádzal najmä z výpovedí svedkov, ktorí sa incidentu, resp. incidentov zúčastnili a vypovedali o ich priebehu, pričom uviedol, že nemal dôvod pochybovať o pravdivosti ich výpovedí. Súd považoval výpovede svedkov za pravdivé aj napriek tomu, že obžalovaný uviedol dôvody spočívajúce pravdivosť ich výpovedí.

Vo vzťahu ku skutku marenia výkonu úradného rozhodnutia uviedol, že podpis na potvrdení o prevzatí zásielky sa opticky nezhoduje s podpisom obžalovaného. Svedkyňa V. G. nepotvrdila, že by uvedenú zásielku prevzal obžalovaný osobne, pričom s určitosťou uviedla, že na predmetnú adresu, na ktorej má obžalovaný evidovaný trvalý pobyt, doručuje veľké množstvo zásielok. Ďalej potvrdila, že si nevyžadovala ani doklad totožnosti. Je toho názoru, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by úradné rozhodnutie bolo doručené obžalovanému a že by toto následne prevzal. Na hlavnom pojednávaní obžalovaný navrhol vykonať ďalšie dokazovanie pribratím znalca z odboru grafológie za účelom preukázania pravdivosti jeho tvrdenia, t.j. že sporný podpis na doručenke nie je jeho. Nesúhlasí s tvrdením súdu prvého stupňa, že sa jedná o nepodstatný dôkaz, pretože práve navrhnutý dôkaz by dostatočne preukázal, že podpis nepatrí obžalovanému. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 2 ods.10 Trestného poriadku.

Vo vzťahu k trestnému činu krádeže namietal hodnotenie výpovede poškodeného B., ktorý ani nemá byť čo v postavení poškodeného, nakoľko škoda mu žiadna nevznikla. Namietal výpoveď svedka O., ktorý je zjavne voči obžalovanému zaujatý a z obavy voči poškodenému B. vypovedal zhodne to, čo poškodený od neho požadoval. Je totiž všeobecne známou skutočnosťou, že obaja svedkovia nemajú medzi sebou dobré vzťahy a dokonca zo strany poškodeného došlo vo vzťahu k svedkovi O. k niekoľko násobným fyzickým inzultáciám. V nadväznosti na uvedené namietal nesprávne vyhodnotenie kamerového záznamu, z ktorého vyplýva tá skutočnosť a síce, že z pohybov obžalovaného nevyplýva, že by chcel odcudziť finančnú hotovosť. Samotná skutočnosť, že obžalovaný na kamerovom zázname sa nachádza v blízkosti kasy, nemôže mať bez ďalšieho za následok jeho odsúdenie pre prečin krádeže.

V ďalšom namietal odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré je v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por., keďže prvostupňový súd v odôvodnení neuviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Navrhol preto, aby Krajský súd v Bratislave podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku mu vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie, alternatívne podľa § 322 ods.3 Trestného poriadku rozhodol sám rozsudkom vo veci tak, že obžalovaného spod obžaloby oslobodí.

Obžalovaný v písomne odôvodnenom odvolaní z 30.11.2020 vo vzťahu k trestnému činu krádeže navrhol doplniť dokazovanie vo vzťahu k získanému kamerovému záznamu, a to pribratím špecialistu na neverbálnu komunikáciu. Pokiaľ ide o výpovede poškodeného B. a svedka O. namietal ich vierohodnosť, keďže poškodený mu povolil zobrať si peniaze. Vo vzťahu ku skutku 2/ navrhol pribrať do konania znalca grafológa, ktorý by potvrdil pravosť jeho podpisu na doručenke.

Vo svojom ďalšom písomne podanom odvolaní doručenom Krajskému súdu v Bratislave 31.12.2020 uviedol rovnaké odvolacie dôvody s tým, že peniaze mu poškodený B. dovolil zobrať. Namietal prítomnosť svedka O. na mieste činu. Rovnako sa domáhal pribratia do konania znalca grafológa, ktorý by potvrdil pravosť podpisu na doručenke.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podaním doručeným Krajskému súdu v Bratislave 18.12.2020. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že má za to, že v prípade trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. bol skutkový stav dostatočne preukázaný výpoveďami poškodeného B., ako aj svedka O. a podporený kamerovými záznamami. Proti týmto dôkazom, ktoré sú konzistentné a nerozporné, stojí výlučne tvrdenie obžalovaného o tom, že mu chcel poškodený požičať peniaze, ktoré je v priamom rozpore s výpoveďou poškodeného. Bolo by nelogické, aby poškodený najprv chcel požičať obžalovanému peniaze a pritom mu ich nedal, a ešte mu aj kázal, aby si ich zobral sám a následne mu v tom bránil.

Vo vzťahu k druhému skutku poukázal prokurátor na výpoveď svedkyne G., ktorá dokázala dostatočne popísať udalosti ohľadom doručovania uvedenej zásielky obžalovanému, a preto nemožno za žiadnych okolností túto výpoveď hodnotiť ako nevieryhodnú alebo nepravdivú. Je nepravdepodobné, aby poštová doručovateľka porušila svoje povinnosti len preto, aby uškodila obžalovanému. Je málo pravdepodobné, že by doručovateľka vydala zásielku inej osobe z nevedomosti, pretože roky doručuje zásielky v danej obci a osoby pozná.

V ďalšom poukázal na výpovede obžalovaného, ktorý menil taktiku svojej obhajoby a jeho výpovede na hlavnom pojednávaní sa mierne líšia od výpovedí z prípravnej konania. V rozpore s odvolaním, obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nástup na výkon trestu nevšimol a bránila mu v tom zlomená ruka, no k podpisom na doručenke uviedol, že si nie je istý či to podpísal, nie, že to nepodpísal.

Na základe uvedeného má prokurátor za to, že dôvody na zmenu rozsudku okresného súdu nie sú dané, preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obhajca obžalovaného zotrval na dôvodoch písomne vypracovaného odvolania a navrhol rozhodnúť v súlade s jeho petitom.

Poškodený F. B. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu nechcel nič uviesť.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného M. Z. ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný M. Z. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu žiadal pribrať do konania znalca psychológa alebo psychiatra, aby preverili výpovede poškodeného B. a O., žiadal prehrať kamerový záznam na CD, z ktorého je zrejmé, ako sa ho snažil dostať poškodený za pult a ako sa dohadoval s ostatnými „ožranmi“. Vo vzťahu ku skutku 2/ navrhol pribrať do konania znalca grafológa, ktorý by preveril pravosť jeho podpisu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie obžalovaného M. Z. nie je dôvodné vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového rozsudku.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal všetky základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Tr. por., najmä však zásady zákonného procesu - § 2 ods. 7 Tr. por., práva na obhajobu - § 2 ods. 9 Tr. por., voľného hodnotenia dôkazov - § 2 ods. 12 Tr. por., i rovnosti strán (kontradiktórnosti) - § 2 ods. 14 Tr. por.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Trestný poriadok teda ustanovuje, že primárnym cieľom zásady náležitého zistenia skutkového stavu veci je umožniť súdu spravodlivé rozhodnutie. Súvisí to s predmetom zákona a jeho účelom, ktorým

je náležité zistenie trestných činov a spravodlivé potrestanie páchatel'ov a uskutočnenie spravodlivého procesu.

Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia (voľného uváženia), ktoré však neznamená možnosť ľubovôle z ich strany, ale musí byť založené na logickom úsudku vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých dôkazov získaných a vykonaných zákonným spôsobom.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní, vyhodnotení a posúdení dôkazného stavu ustálil vo výroku o vine svojho rozsudku priebeh skutkového deja, zodpovedajúci všetkým vykonaným dôkazom. Výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade vyznievajú jednoznačne a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Právna kvalifikácia súdeného skutku ako prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 Tr. zák. v bode 1/ rozsudku a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. aj podľa názoru krajského súdu zodpovedá správnym úvahám súdu prvého stupňa v tomto smere a všetkým zákonným predpokladom na posúdenie prejednávanych skutkov práve podľa vyššie uvedeného zákonného ustanovenia.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd stručne, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo vysvetlil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozsudku teda učinil súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 168 Tr. por.

Závery okresného súdu prezentované vo výrokovej časti rozsudku, týkajúce sa výroku o vine a vysvetlenie týchto záverov v odôvodnení napadnutého rozsudku, si v celom rozsahu krajský súd osvojil, a preto v zásade na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa odkazuje.

Pokiaľ obžalovaný v odvolacích námietkach uvádza, že skutok kvalifikovaný ako prečin krádeže v bode 1/ rozsudku nespáchal a poškodený sám mu povedal, aby si išiel zobrať peniaze (50,00 eur), čo následne aj urobil a išiel si ich zobrať do kasy, tieto jeho obhajobné námietky sú v plnej miere vyvrátené výpoveďou poškodeného F. B., ktorý od počiatku trestného stíhania vypovedá, že obžalovanému odmietol požičať peniaze s tým, že nech si ich ide zarobiť von, kde je veľa možností. V čase, keď išiel k automatu vybrať peniaze počul ako ho svedok O. upozornil na to, že obžalovaný ide za pult, pričom keď dobehol ku kase, v ktorej mal obžalovaný už ruku, stiahol ho na zem. Z výpovede poškodeného, ktorého výpoveď je podopretá výpoveďou svedka O. vyplýva nepochybne aj fakt, že peniaze obžalovanému nikdy nepožičal. V tejto súvislosti aj krajský súd poznamenáva, že je nelogické, aby poškodený umožnil obžalovanému ísť do kasy a zobrať si ním požadovanú sumu, pretože v prípade, že by bola pravdivá verzia obžalovaného, že poškodený mu chcel požičať peniaze, by poškodený sám išiel do kasy a požičal mu uvedenú finančnú čiastku. V tomto kontexte je nelogické, aby poškodený umožnil obžalovanému ísť do kasy, v ktorej bola značná suma peňazí a zobrať si 50,- eur. Výpovede poškodeného a svedka O. sú podporené aj kamerovým záznamom, ktorý bol prehratý na hlavnom pojednávaní a ku ktorému sa obžalovaný vyjadril tak, že potvrdzuje, že na kamerovom zázname je on ako ide za pult, avšak s výhradou, že poškodený mu umožnil vziať si peniaze. Za danej dôkaznej situácie nevidel krajský súd dôvod opätovného prehratia kamerového záznamu na verejnom zasadnutí.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/, ku ktorému obžalovaný uviedol, že nemal úmysel nastúpiť do výkonu trestu, pretože mal zlomenú ruku a bol PN, nástup na výkon trestu si nevšimol, nemohol sa dostaviť na súd kvôli zlomenej ruke a prípadne požiadať o odklad nástupu a teda nástupu na výkon trestu mu bránila len zlomená ruka, treba uviesť vo vzťahu k jeho obhajobným námietkam týkajúcich sa sporného podpisu na doručenke, že výpoveďou svedkyne V. G. boli jeho obhajobné námietky vyvrátené. Svedkyňa potvrdila, že zásielku si preberal obžalovaný na pošte a nie doma, pričom pri preberaní tejto zásielky tvrdil, že sa zásielku bojí otvoriť.

Krajský súd preto uzatvára, že súd prvého stupňa rozhodol správne, keď priebeh skutkového deja ustálil tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Súd prvého stupňa tak dospel k skutkovo správnym záverom (priliehajúcim vykonanému dokazovaniu), prokurátor uniesol dôkazné bremeno v rozsahu obžaloby a nebol teda dôvod na vyhovieť ďalším dôkazným návrhom obhajoby, a to i so súčasným odkazom na súvisiace závery - ohľadne rozsahu a ďalšieho nerozširovania dokazovania - uvedené v prvostupňovom rozsudku. Inak, zjednodušene povedané, vykonanie ďalšieho dokazovania v štádiu odvolacieho konania považoval súd za nadbytočné vzhľadom k tomu, že spáchanie skutkov (ustálených v skutkovej vete) obžalovaným považoval za nepochybné preukázané už na základe pred súdom prvého stupňa vykonaného dokazovania.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, ich zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti ich nápravy a v neposlednom rade aj príťažujúce okolnosti, aj odvolací súd vychádzal zo zásady, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd dbal na riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 ods. 1 Tr. zák.), pričom prihliadal na zákonom určené podmienky (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

Súd v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. prihliadal na pomer a mieru závažnosti prípadných poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Na strane obžalovaného súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej okolnosti, pričom zistil u obžalovaného dve príťažujúce okolnosti, že obžalovaný už bol za iný trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Tr. zák.) a spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.). Vzhľadom na túto skutočnosť okresný súd upravil základnú sadzbu uvedenú v osobitnej časti podľa ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorej sa zvyšuje dolná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a mohol tak ukladať trest obžalovanému v rozpätí od 8 mesiacov až 24 mesiacov. Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej tretine zvýšenej trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov s poukazom na jeho predchádzajúce odsúdenia, keďže obžalovaný sa dostal do rozporu so zákonom 7-krát, pričom z ostatného výkonu trestu bol prepustený 26.12.2019. Je teda nepochybné, že v osobe obžalovaného ide o recidivistu, ktorý sa v priebehu jedného mesiaca dopustil dvoch po sebe nasledujúcich úmyselných trestných činov, pričom t.č. súdeného skutku sa dopustil krátko po výkone trestu odňatia slobody. Uvedený trest nemožno považovať za prísny vzhľadom na doterajší spôsob života obžalovaného, u ktorého sa zjavne ukladané tresty míňali svojich výchovným účinkom a v budúcnosti bude potrebné na neho vplývať prísnejšími trestami odňatia slobody.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu zodpovedá ustanoveniu § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. , keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutkov bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.